

Avskrift från ljudinspelning 2011-07-24.

Barbro Erling predikar i Agape församling.

Sök först Guds rike och hans rättfärdighet

”Älskade Jesus, att vi skall få uppleva och känna att Du är här, att vi verkligen får bli medvetna om Din närvaro. Att Du vill tala till var och en av oss personligt. Att Du vill röra vid var och en av oss. Att vi är så dyrbara för Dig, Jesus. Du vill att vi skall kunna förstå Din vilja mer och mer, så vi skall kunna ta emot kraft att göra Din vilja. Att leva på ett rätt sätt inför Dig, Gud. Att vara ljus i den här mörka tiden. Att kunna vara vittnen för Dig. Att kunna leda människor till Dig. Att kunna ta emot kraft ifrån Dig till att lösa människor som är fångna. Att vara ett folk, ett rike för Dig här på jorden.

Att varje dag skulle vara en möjlighet för oss att komma närmare Dig. Att ta emot mer av Dig. Att höra mer från Dig. Närmare Gud till Dig varje dag. Närmare Gud till Dig. Att skiljas mer och mer från allt som inte tillhör Ditt liv. Att skiljas från den här världen. Att få leva i Ditt rike. Att få vara en del av riket. Att få utbreda riket. Att få vara ljus ifrån Dig. Att skuggan av Ditt folk skall påverka människor.

Tack, Fader, att Du är här med Din helige Ande för att tala genom Ditt ord. Jag ber att Du skall ge ljus över ordet, uppenbarelsens och visdomens Ande och att vi skall kunna leva i det som vi får ta emot den här stunden.

Tack, Fader. Tack, Jesus. Tack, helige Ande.

Älskade Jesus, att livet med Dig skall bli verkligare än någonting annat. Att vi skall se Dig tydligare än vad vi ser någonting annat. Vara medvetna om Din närvaro. Ha vårt sinne vänt till det som är där ovan och inte till det som är på jorden. Att leva i efterföljelse och i allt vara Dina vittnen, också som Paulus sade, hur vi bor och hur vi har det, att i allt vittna om Dig. I allt och att vi har ett annat rike. Att vi inte söker skatten här på jorden utan vi har vår skatt hos Dig, Gud, och för Dig lever vi. Inte för att vinna jordiska rikedomar utan för att vinna de eviga och det är en verklighet, en verklighet.”

Det Gud har lagt på mitt hjärta det är om riket, Guds rike. Att vi skall kunna leva i Guds rike redan här. Att vi redan är himmelska medborgare. Vi tillhör redan himlen. Vi är mer himmelska medborgare än vad vi är svenska medborgare. Att vi redan är satta i himlen, i Kristus och att vi skall se det tydligt och leva värdigt den kallelse som vi har. Att vi skiljs mer och mer från allt annat och förenas mer och mer med hans liv. Att vi påverkas mindre och mindre av det som händer och försöker störa och förstöra. Att känna att närheten till Jesus beskyddar. För det är detta jag känner att Gud undervisar mig om. Att vandra så nära honom, så att det som fienden försöker, vi lever ju i krig, inte får fästen utan att Gud hela tiden visar vägen.

Gud gav mig en bild. Jag såg hur jag kunde gå så nära honom genom det här jordelivet. Jag gick i en lustgård i hans närhet och att det gick att vara kvar i lustgården och gå genom det här

livet i efterföljelse och som ett vittne. Gud tränar oss för vi kommer att möta svåra tider och djävulen vet att hans tid är kort, så han jobbar hårt. Det har vi ju också sett i Norge och det är fruktansvärt, fruktansvärt, fruktansvärt tragiskt.

Att förstå vad fienden egentligen vill och vad han håller på med. Han är en tjuv, som stjälar, slaktar och förgör. Men att vi ger våra liv till Gud i kampen mot det onda och visar upp en personlighet, en äkta personlighet, en sann personlighet som är Kristus i oss. Att det blir sanning i vårt liv. Att vi inte går och haltar, har en fot här och en fot där, en fot i Guds rike och en i världen. Att vi blir helhjärtade.

Jag tycker att ju mer man ser vart tiden går, så vill man bli helhjärtad. Man vill mer och mer leva för Gud. Man vill hålla sitt inre rent oberoende vad som händer på utsidan. Det blir nästan som en sport. Man kan förstå hur Paulus såg på detta. Han jagade. Alltså mot allt som händer runt omkring en och som försöker knäcka ens liv, så jagar man mot målet. Man har Jesus som mål och man jagar mot honom. Man glömmer det som är bakom och oberoende vad som händer, så blir det nästan som om man fattar mer. Ju svårare det blir, ju mer djävulen försöker, ju mer ger man sig, ju mer vill man överlåta sig och samarbeta med Gud och tjäna honom. Tiden vi har på jorden, den är kort.

I Matt. 6:33:

Nej, sök först

... alltså vi söker **först**

efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla er.

Att söka hans rättfärdighet i allt, så skall också allt detta andra tillfalla er. Det som tillhör oss som arv, det himmelska livet, att det tillfaller oss. När vi söker riket och har vårt sinne vänt till det som är där ovan och vi söker hans rättfärdighet, så skall allt det vi behöver tillfalla oss. Även medan vi sover, så ger Gud oss det vi behöver. Vi behöver få uppleva det här mer och mer. *Gud, Du är med mig. Ditt rikets rikedomar faller över mig. Din välsignelse är över mig.* Bara för att jag söker hans rättfärdighet och hans rike, så kommer allt. Det är en sanning.

Vi står på en tid, när Gud kommer att uppenbara det här för oss mer än någon gång förut och vi har redan börjat känna av det. När vi går Guds vägar, går Guds ärenden, söker Guds vilja, så är välsignelsen där och man kan se hur Gud leder allt i minsta detalj. Han har omsorg om det minsta.

Gud säger att vi kommer att gå in i en tid av välsignelse men att vi måste söka hans rättfärdighet. Vi måste tro och lita på honom och ta upp kampen mot det onda på rätt sätt.

Vi söker hans rättfärdighet och hans rättfärdighet är Andens frukt. Att kunna ta emot Andens frukt när det är svårt, när någon är dum mot en till exempel och man verkligen känner att människor psykar en. När man känner att det är en andlig kamp, att människor försöker komma åt en och man blir ledsen, förtvivlad, känner sig ensam och övergiven – så känns det

ju. Men att då i sitt hjärta: *Jesus, Du är mitt liv. Jag har mist mitt eget liv, det gamla. Jag söker Ditt liv nu. Ge mig kraft och ge mig visdom att uttrycka Dig i den här situationen.*

Då känns det jättegott efteråt. Jättegott och det som fienden hade tänkt till nederlag, där man förut hade åkt under, blivit ledsen och rädd, så känner man plötsligt att där är man över. Det är en enorm tacksamhet till Gud. Att slippa reagera på hur andra är mot en och att få känna: Jag är över och den här personen som har gått ut emot mig, väljer jag att älska med Guds kärlek och välsigna. Jag kommer att be för den. Den som egentligen ligger bakom är djävulen. Det är inte kött och blod. Men djävulen använder kött och blod för att komma åt dig och mig.

Att vi får leva i seger och ha Andens frukt. Andens frukt är Guds rikes gärning. Det är ingenting som vi kan producera i oss själva, precis som vi inte kan hålla lagen men vi kan ta emot och vara bärare av Andens frukt.

Gal. 5: 16-25

Vad jag vill säga är detta:

... och det är vad jag vill säga

Vandra i ande, så skall ni förvisso inte göra, vad köttet har begärelse till.

Ty köttet har begärelse mot Anden och Anden mot köttet; de två ligger ju i strid med varandra för att hindra er att göra, vad ni vill.

Köttets gärning, det är mörkrets frukt. Vi är befriade från mörkrets välde, vi är införsatta i Guds älskade Sons rike. Vi är befriade från synden, från köttets gärningar.

Vers 18: Men om ni drivs av ande, så står ni inte under lagen.

Det står ju i Rom. 8:14 att Guds barn drivs av Anden och när jag vänder mig till Gud av hela mitt hjärta, så fort jag vaknar och ber att Guds Ande skall ta över min dag, så kan jag få uppleva att jag drivs av Anden. Anden för mig till rätt platser, till rätt personer i rätt tid och jag känner verkligen att det är Gud, som verkar och som rör människor genom mig. Att vi drivs av Anden. Det är enormt att få uppleva.

Den gamla människan står under lagen. Den är inte frälst från lagen.

Vers 19: Men köttets gärningar är uppenbara:

... de är mörkrets frukt

de är otukt, orenhet, lösaktighet,

avgudadyrkan, trolldom (kontroll), ovänskap, kiv (allt bråk), avundsjuka, vrede, genstridighet (att man är motspänstig, inte följsam), tvedräkt (orsaka bråk), partisöndring, missundsamhet, mord, dryckenskap, vilt leverne och annat sådant, varom jag säger er i förväg, såsom jag redan förut har sagt att de som gör sådant, de skall inte få Guds rike till arvedel.

Alltså, den som lever efter köttet tillfaller inte allt det andra som vi behöver. Det är när vi lever i rättfärdighet, söker hans rättfärdighet, som allt det andra vi behöver, tillfaller oss. Men om vi följer efter köttet, då tillfaller oss inte välsignelsen. Söker jag rättfärdigheten och lever i trons lydnad, då tillfaller mig det som jag behöver. Vandrar jag efter köttet fastän jag är frälst, så tillfaller inte allt det andra mig och det hänger ihop. Det är ett under att se hur det som man behöver, tillfaller en utan att man behöver bekymra sig. Utan att man behöver tänka på det, så kommer det i detalj. *Gud, Du vet precis vad jag behöver.*

I vintras hoppade min hund sönder min vinterkappa. Så kommer jag till Agape och fick en ny vinterkappa av en kvinna, som bara hade en med sig. På det sättet i allt, tillfaller det oss utan att vi behöver kämpa för det, för Gud vet vad vi behöver. Han vet hela tiden våra behov. När jag söker hans rättfärdighet, då tillfaller det men om jag vandrar efter köttet, skall jag inte få Guds rike till arvedel i den här tiden. Lever man helt i köttet, förlorar man också evigheten.

Vers 22: Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod (som också betyder följsamhet), återhållsamhet. Mot sådant är inte lagen.

Och de som hör Kristus Jesus till har korsfäst sitt kött tillika med dess lustar och begärelser.

Om vi nu har liv genom ande, så låt oss ock vandra i ande.

Det är att jag håller före. Hur har jag korsfäst mitt kött? Hur har vi korsfäst vårt kött? Vi håller före att vi har dött med Kristus och vill inte leva det gamla livet. När Gud ser det och jag säger till Gud: *Jag håller före, Fader, att jag dog med Jesus. Jag vill leva mitt nya liv.* Då är Guds kraft där till ett rättfärdigt liv.

Vi håller före att vi har dött med Kristus.

1 Kor. 6: 9-11

Vet ni då inte, att de orättfärdiga inte skall få Guds rike till arvedel? Far inte vilse. Varken otuktiga människor eller avgudadyrkare eller äktenskapsbrytare, varken de som låter bruka sig till synd mot naturen eller de som själva övar sådan synd,

varken tjuvar eller giriga eller drinkare eller smädare eller roffare skall få Guds rike till arvedel.

Sådana vore ock somliga bland er, men ni har låtit två er rena, ni har blivit helgade, ni har blivit rättfärdiggjorda i Herrens, Jesu Kristi, namn och i vår Guds Ande.

Så vi söker Guds rättfärdighet.

Hurudan är Guds rättfärdighet?

Matt. 18:1-4

I samma stund trädde lärjungarna fram till Jesus och frågade:

”Vilken är den störste i himmelriket?”

Då kallade han fram ett barn och ställde det mitt ibland dem

och sade: "Sannerligen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir såsom barn, skall ni inte komma in i himmelriket.

Den som nu så ödmjukar sig, att han blir såsom detta barn, han är den störste i himmelriket.

Att omvända sig till ödmjukhet. Att ödmjuka sig och vara alla andras tjänare, så är man störst i Guds rike. Sådan är Guds rättfärdighet. Den uppblåses inte, den förhäver sig inte, den söker inte sitt. Den söker den andras bästa. Den är inte självisk. Jag tror att själviskhet är den värsta fiende vi har. Att ödmjuka sig, att omvända sig, att rena sig. Idag mognar Jesu brud fram hit.

När jag fick det här bibelstudiet så var det inför sommarkonferensen här på Agape. Då satte jag mig ner och så ramlade det bibelord i tur och ordning ner från himlen. Dessa skrev jag bara som de ramlade ner och visste, att det är det här Gud vill säga genom mig. Så jag har inte studerat det utan jag har tagit emot det. Sedan har jag läst det själv inför Gud och nu bara följer jag det som det kom. Så det är inget arbete. Det är emottaget.

Jesu brud mognar fram i riket och mognar i trohet till honom, för det är detta det handlar om.

2 Kor. 11:1-3

Jag skulle önska, att ni ville ha fördrag med mig, om jag nu talar något litet efter dårars sätt. Dock, ni har helt visst fördrag med mig.

Ty jag nitälskar för er, såsom Gud nitälskar, och jag har trolovat er med Kristus och ingen annan för att kunna ställa fram inför honom en ren jungfru.

Vi är bara trolovade med en, ingen annan. Att vi skall kunna stå inför honom som en ren jungfru. Sedan var Paulus orolig att deras sinnen skulle bedras och han säger så här:

Men jag fruktar, att såsom ormen i sin illfundighet bedrog Eva, så skall till äventyrs också era sinnen fördärvas och dragas ifrån den uppriktiga troheten mot Kristus.

Det är vad fienden gör. Han försöker sålla oss som man sållar vete och som han sållade Petrus. Han får sålla oss.

Men bruden mognar i trohet. Hon kommer inte att vika av till höger eller vänster för att få ut någonting i sitt liv. Hon följer Jesus oberoende av vad som väntar. Oberoende av sorger och band i Jerusalem så går vi dit där han går. En trohet som växer fram. En trohet att söka hans rättfärdighet oberoende av vad som händer i våra omständigheter. Då kommer allt vad vi behöver att tillfalla oss och det kommer att vara tecken för människor runt omkring oss. Att människor ser att vi är välsignade. Att det syns i våra liv.

Och så skall vi avsluta med att läsa om att *stå fast i trohet, stå fast i tron.*

Även om vi hör de här bibelställena och vi tar emot dem nu, så är det ingen garanti på att de blir en verklighet i våra liv, om vi inte arbetar på det i vår ensamhet inför Gud. Jag måste arbeta med fruktan och bävan ensam inför Gud. Det är där det händer. Jag kan ta emot ord,

jag kan ta emot predikan men det behöver inte hända någonting alls av det. Fienden kan stjäla alltihop. Men när vi har hört, så kan det förändra våra liv att bli mer och mer trogna mot honom.

Apg. 14: 19-22

Men några judar kom dit från Antiokia och Ikonium. Dessa drog folket över på sin sida och stenade Paulus och släpade honom ut ur staden, i tanke att han var död.

Paulus led ju förföljelse och här var han stenad. Det såg ut som om han var död och man drog ut honom ur staden.

Men sedan lärjungarna hade samlat sig omkring honom, reste han sig upp och gick in i staden.

Vart gick han någonstans? Tillbaka till samma ställe. Det tycker jag är trohet. I stället för att lägga benen på ryggen och aldrig mer till den staden. Men så fort han öppnade ögonen gick han in i staden igen. Han levde inte i flykt utan han var efterföljare och ett vittne.

Dagen därefter begav han sig med Barnabas åstad därifrån till Derbe.

Och de förkunnade evangelium i den staden och vann ganska många lärjungar. Sedan vände de tillbaka till Lystra och Ikonium och Antiokia

och styrkte lärjungarnas själar,

... det är ett speciellt sätt som han styrker lärjungarna på

i det de förmanade dem att stå fasta i tron och sade dem, att det är genom mycken bedrövelse, som vi måste ingå i Guds rike.

Om jag skall styrka era själar, säger jag: *Stå fast i tron. Var trogen. Var trogen till sista andetaget på jorden. Det är genom mycken bedrövelse som vi kommer att ingå i Guds rike.* Det finns inget annat. På det sättet styrkte han dem.

Paulus sade inte att ni kommer att slippa undan. Det kommer att bli enkelt, det kommer att bli lätt.

Det är genom mycken bedrövelse för vi kommer i kollision med den här världen och djävulen finns. Han är denna tidsålders gud. Han kommer att göra allt för att förstöra våra liv. Men om vi är trogna, kommer Gud att föra oss fram i segertåg att förhärliga hans namn, att utbreda hans rike, att bota de sjuka, att uppväcka döda, att omvända människor till Gud. Det väljer vi även om det är mycken bedrövelse som väntar, för det är det. Fienden är ute efter oss.

Men ju mer vi älskar varandra, kärleken är lagens uppfyllelse, så kan vi hålla ihop. Det är detta jag tror, kommer att vara skillnaden i den tid som vi nu går in i, att vi kommer att hålla ihop. Där en är svag, så är en annan stark. Då hjälper vi varandra. Att vi är ett folk. Vi är inte en och en utan vi är ett folk och vi hjälper varandra. I kampen, när människor är svåra mot oss, så väljer vi och söker hans rättfärdighet. Vi söker hans rikes sätt att leva på jorden. Vi

lever inte längre efter vår gamla natur som står under lagen utan vi lever vårt nya liv, som är i nåden. Där står vi i nåden och Guds välsignelse kommer att vara över oss.

Gud sade till mig: *I himlen bråkar man aldrig. I mitt rike bråkar man aldrig. Lev så.* Det är inte lätt med ett häftigt kött. Därför måste jag hålla före, jag måste kontinuerligt hålla före att jag är död med Kristus. Jag kan inte ge utrymme till min gamla natur. Jag har en arg gammal natur men den sitter på korset. När Gud ser att jag menar allvar, jag vill inte leva efter min gamla natur, då är Guds kraft där till ett rättfärdigt liv och det är sant. Jag har varit i knipa nu flera dagar i rad och då känner jag så här: *Du och jag, Jesus. Du och jag.* Det blir den närheten när han ger kraft att leva rätt, där det är omöjligt att klara livet utan honom. Nu i några dagar har jag haft det omöjligt. Ibland är det ju lättare. Ibland är det faktiskt omöjligt och då känner jag mig närmare honom än någonsin.

Idag när jag åkte hit kände jag: *Jesus, jag är Din. Ge mig sånger när jag sitter i bilen.* Den helige Ande gav mig verkligen sånger om att vara hans. Jag är Din. Jag tillhör Dig och det är det viktigaste i mitt liv att vara trogen mot Dig. Jag väljer att älska alla människor, vad de än säger, vad de än gör. Tack för mina älskade fiender. Vi får vara jättetacksamma att vi har fiender att älska, annars hade vi ju inte kunnat hålla det ordet. Sedan är det märkliga att de som varit ens fiender, rätt vad det är när man har älskat dem med Guds kärlek ett tag, så är de inte fiender längre.

Ibland i stridens hetta blir man ju väldigt ledsen för fienden vet vilka ömma punkter man har. Att då vara ledsen inför Gud, så att man inte försöker behärska sig utan man gråter ut inför Gud och talar ut med Gud. Att man alltid är äkta i sitt inre.

Avskrift: Ann-Margret Wolff